

Starea de bine a elevilor prin educatia outdoor

PROF. BÂRLEA CORNELIA SI
C.N.I., „CARMEN SYLVA” PETROȘANI

„Nu e destul să știi, trebuie să și aplici, nu e destul să vrei, trebuie să și faci! ”
Johann Wolfgang von Goethe.

Starea de bine a copilului la școală este viziunea Rodawell, o viziune despre școală, în care, fiecare elev este văzut ca o persoană autonomă ce beneficiază de un context favorabil dezvoltării unor relații de calitate cu profesorii și colegii, dar și învățării prin explorarea mediului înconjurător, fizic și social.

Necesitatea asigurării unei stări de bine în școală în rândul elevilor și al profesorilor se referă la calitatea vieții școlare, acest concept adună elemente ce tin de dezvoltarea psihologică și emoțională a copiilor, de comportamentul social, de relaționare sau de capacitatea mediului de învățare de a fi prietenos, suportiv, de a promova colaborarea, diversitatea sau disponibilitatea pentru dezvoltare.

Un aspect important al educației outdoor este acela că poate contribui la creșterea nivelului de bunăstare al indivizilor.

Educația de tip outdoor este o formă organizată de învățământ care îl pregătește pe copil pentru viață și care se desfășoară în aer liber. Ea se bazează pe filosofia, teoria și practica educației experiențiale („Înveți cu creierul, mâinile și inima!”). Termenul poate include educația pentru mediu, activități recreative, dezvoltare personală, terapie prin aventură etc., dezvoltând la elevi înțelegerea și aprecierea de sine, a celor din jur și a lumii naturale. Concepția acestui nou tip de educație este că orice om, în anumite condiții, își mobilizează, prin creativitate, resursele corporale și mintale.

Educația outdoor oferă posibilitatea contactului direct cu natura, reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare, facilitează procesul de învățare al copiilor care întâmpină dificultăți, duce la dezvoltarea personală, contribuie la dezvoltarea spiritului de echipă, oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale și mentale care asigură bunăstarea societății.

Noul tip de educație se bazează pe patru competențe fundamentale: a învăța să cunoști (să știi); a învăța să faci; a învăța să trăiești împreună cu ceilalți; a învăța să fii.

Activitățile de tip outdoor nu sunt activități ale educației formale ce au loc în afara sălii de clasă, ci activități de educație nonformală, menite să familiarizeze copiii cu natura și să le formeze deprinderi și priceperi de cunoaștere prin experiență, bazându-se desigur pe cunoștințele dobândite în activitățile de educație formală.

Atât educația nonformală cât și educația outdoor pot fi integrate cu succes în educația formală ,cu scopul de a maximiza efectele procesului de învățare, tendința actuală este aceea de amplificare a celor două forme, mai ales pentru faptul că încorporate, ele conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calității, produc avantaje pe termen lung, permit acoperirea unei game largi de discipline.

Dacă învățarea clasică, în sala de clasă, are un aspect cognitiv, activitatea de tip outdoor are un aspect pur practic, informal și experiențial.

Finalitatea activității de tip outdoor este aceea de a dezvolta personalitatea fiecărui copil în unul dintre domeniile:

Există un model de educație outdoor care presupune integrarea activităților în curricula școlii și desfășurarea lor în mod constant și natural fără să fie nevoie de resurse speciale. Aceste activități le putem include în scenariile noastre didactice în cadrul programului școlar obișnuit. Acest model educațional presupune:

- activități frecvente, orientate spre un scop și bazate pe un curriculum, desfășurate în mediul din proximitatea școlii;
- constanță, activități desfășurate în mod constant pe tot parcursul anului școlar;
- desfășurarea activităților pentru majoritatea disciplinelor;
- lucru cu aceleași subiecte și în clasă și afară;
- sarcini de tip problemă și presupunând munca în echipă;

Exemple de bune practici –activități derulate în cadrul unor proiecte:

Mica mea grădina - elevii au învățat exersând cum trebuie să planteze în mod corect o planta, dar și cum trebuie să o îngrijească pentru a se dezvolta armonios.

Pădurea, mirific tărâm- drumetrie.O astfel de activitate le formează elevilor dragostea de mediu și îi educă în spiritul dezvoltării durabile. În timpul drumeției, am vorbit despre poluarea cu deșeuri, am observat malurile și sensul de curgere al unui pârâu de munte, am recunoscut plante medicinale, am învățat să facem un foc, dacă ne apucă noaptea pe munte sau am învățat cum să ne orientăm în teren fără hartă și busolă.

Apa și sănătatea mea- elevii au învățat despre importanța apei în existența noastră zilnică și păstrarea și protejarea calității apei.

Activități desfășurate în *cadrul disciplinelor școlare*:

Ora de muzică și mișcare,joc și mișcare se poate desfășura afară, în curtea școlii, elevii fiind încurajați să participe la jocurile organizate sau să inventeze ei jocuri pe care să le deruleze cu colegii. Dacă în apropierea școlii există un parc putem merge cu elevii acolo. Astfel, se pot realiza discuții despre regulile de circulație, despre importanța respectării regulilor de grup, putem face măsurători în parc, organiza jocuri sau observa jocurile derulate de cei mici.

În cadrul orei de comunicare în limba română se pot desfășura șezători, ateliere de lectură la iarbă verde, șotron literar.

La matematică se pot repeta, consolida anumite cunoștințe prin jocuri distractive,se pot face măsurători, compune probleme etc. O oră de recapitulare la matematică pentru capitolul „Noțiuni de geometrie” s-a desfășurat sub forma unor jocuri în aer liber. S-au format câte două cercuri concentrice .Copiii se roteau în direcția acelor de ceasornic, dând mâna cu cel din față și spunându-și numele și un salut.Apoi le-am cerut copiilor să se așeze în formă de pătrat, respectiv dreptunghi. A fost un lucru dificil pentru ei, pentru că până acum se așezau doar în cerc sau în linie.

Un alt joc pe care l-am desfășurat a fost “Prinde mingea”. L-am aplicat în cadrul recapitulării operațiilor de adunare și scădere. Un copil aruncă mingea în sus spunând o adunare/scădere. Cel care știa care e rezultatul, prindea mingea, comunica răspunsul corect și arunca el mingea. Jocul s-a terminat atunci când majoritatea elevilor au dat cel puțin un răspuns.

Principala provocare pentru organizatorul unei activități outdoor este cum să transforme materia primă din mintea elevului,trecând-o printr-un proces de învățare intenționată,în competențe funcționale.

BIBLIOGRAFIE:

- Ciolan Lucian ,(2008), „Învățarea integrată,fundamente pentru un curriculum transdisciplinar”,Ed.Polirom,București;
- Manual de educație outdoor -Liflong Learning Programme 2010-2012
- Nedelcu A,Ulrich H,Ciolan L,Tibu F,2018,Educație cu stare de bine .Dupa o rețeta romano-daneza.Ghid RODAWEEL,Bucuresti.